

Lähelle ja kauas

Sovelletun reserviläisammunnan (SRA) kasvavan suosion myötä Reserviläinen julkaisee liikuntasivuillaan lajista artikkelisarjan. Tässä osassa käsitellään reserviläisen tuki-aseita haulikkoja ja tarkka-ampujakivääriä (TA-kivääri).

Teksti: Tommi Verho

Kuvat: Henri Munck

- ✓ esittely
- ✓ kivääri
- ✓ pistooli
- ✓ haulikko

SRA Reserviläisessä
kilpailutaktiikka
parhaita paloja SM-kilpailuista
SRA SM2007

www.lipas.net SRA sivusto
www.lipas.net/sra SRA-toimikunnan kotisivut
www.toiminta-ampujat.fi keskustelufoorumi toiminnallisesta ammunasta, aseista ja varusteista
www.poliisi.fi ampuma-aseluvat

Haulikkoammunta on nopeaa ja näyttävää.

SRA:n säännöt eivät rajaa käytettäviä haulikoita ja tarkka-ampujakiväärejä. Aseitten pitää tietenkin olla turvallisia ja TA-kiväärinkin on oltava taistelijan itsensä kannettavissa.

Kumpikin asetyyppi on kokonaista SRA-kilpailua ajatellen marginaaliosassa. Molempia saa helposti lainaksi harjoituksissa ja kilpailupaikalla, joten en näe oman aseiden hankintaa välttämättömäksi.

Laina-aseita kannattaa tietenkin kokeilla kotiseuran harjoituksissa ennen isompia kilpailuja. Toki omalla aseella harjoittelu on

tehokkaampaa ja mahdollistaa juuri omassa aseessa parhaiten käyvien patruunoiden valikoinnin.

Vaikutusta lähelle

Haulikko on lähitaisteluase. Mitä kauemmas sillä ammutaan, sitä enemmän hauliparvi leviää ja sitä pienempi on haulien yhteisvaikutus kohteeseen. Hyvä haulikkoampuja valitsee patruunan ja mikäli mahdollista aseessa käyttämänsä supistusasteen tarpeen mukaan.

Joillakin rasteilla vaaditaan käytettäväksi

haulikon täyteisiä. Eri täyteismerkit saattavat käydä hyvin erilaista kasaa ja eri osumapisteeseen.

Harjoittele myös useimmissa haulikoissa olevan pelkän nuppi-jyvän käyttöä täyteisillä tapahtuvassa kiväärinomaisessa ammunassa.

Haulipanoksilla ammuttaessa taas tulisi pyrkiä metsästyksenomaiseen vaistoammuntaan - haulikon tähtäimenä toimii asean tukki. Se kannattaa sovittaa ampujan mukaan.

Harjoittele lataamista

Pitkällä haulikkorastilla suurimmat erot ampujien välille eivät tule itse amunnasta vaan patruunoiden lataamisen sujuvuudesta ja haulikon lipaskapasiteettien eroista.

Vaikka markkinoilla on venäläisiä Saiga irtolipshaulikoita, suurin osa ampujista käyttää

perinteisiä putkilippaallisia puoliautomaatti- tai pumppuhaulikoita. Varsinainen ammunta on sujuvampaa näillä metsästyshaulikkoon pohjautuvilla hyvin poskelle nousevilla ja suuntaavilla aseilla. Tällaisen haulikon lataamista on tosin harjoiteltava enemmän.

Puoliautomaattinen haulikko on huomattavasti pumppuhaulikkoa toimintavarmempi kisatilanteessa.

Omalla aseella etukäteen testattu nykyaikainen ammustarve ei yleensä tee toimintahäiriöitä kilpailussakaan. Sitä vastoin pumppuhaulikon varma käyttö stressitilanteessa on vaikeaa ja vaatii jatkuvaa harjoittelua. Etutukin pumppaaminen jää helposti puolitiehen ja tuloksena on käyttämättömien patruunoiden sirottelu ympäri rastia.

Ampujan liike ei pysähdy lataamisen aikana.

Nopeaa ja vaistomaista

Kilpailun järjestäjien tulisi rasti-suunnittelussa välttää kiinteitä ampumapaikkoja ja liian suurta määrää maaleja samassa kohdassa rastia. Kun maalit on jaettu tasaisesti rastin etenemisreitit varrelle, on mahdollista ampua koko ajan liikkeestä ja rästisuoritus on haulikolle luonteenomaista nopeaa ja vaistomaista

ammuntaa.

Kaluston eroja voidaan tasoittaa, jos ampujalla on mahdollisuus rytmittää liikettään välillä ampuen, ja välillä lisäten patruunan tai kaksi lippaaseen. Ampumanopeutta pitää osata säädellä sen mukaan, onko lippaassa ylimääräisiä patruunoita

ohilaukauksia varten vai ei. Välillä on syytä ottaa varman päälle, koska mahdollinen ylimääräinen patruunoiden lisääminen vie niin paljon aikaa. Toinen vaihtoehto on rakentaa useampi lyhyt rasti, joista keskivertohaulikolla selviää yhdellä lippaallisella. Haulikkorastit ovat helpoimpia mahdollisia rasteja järjestää - pellit pystyyn vaan. Lisäksi takavaara-alue ja kimmoke-riski ovat pienempiä kuin muilla aseilla.

Haulikko on halpa

Isokapasiteettisen 6-7 patruunaa vetävän pumppuhaulikon voi ostaa alle kolmellasadalla eurolla.

Puoliautomaattiset aseet maksavat viidestäsadasta eurosta ylöspäin. Jos kotona on jo putkilippaallinen metsästyshaulikko, siihen voi useimmissa tapauksissa asentaa pidemmän lippaan pikkurahalla.

Kauas on pitkä matka

Tarkka-ampujakiväärirasteja on ollut hyvin vähän SRA-kisoissa. Tämä johtunee siitä, että pitkiä ampumaratoja on vähän ja asetyypin käyttö kilpailuissa on uutta. Kuitenkin esimerkiksi 300 metrin radalle saa hyvän tarkka-ampujarastin, kunhan vain maalit ovat riittävän pieniä.

Laukausmäärä kannattaa pitää riittävän pienenä,

jotta tavallisilla metsästyskivääreillä voi osallistua.

Vuoden 2006 SRA-SM kilpailuissa oli hyvä TA-rasti - 450 metrin matkalta ammuttiin kuutta puolustusvoimien jantter-maalilaitetta, jotka oli sijoitettu leveälle sektorille. Kilpailijoilla oli mahdollisuus käyttää järjestäjien tarjoamaa Tikka T3 laina-asetta.

Rastin kahdeksan parhaan ampujan kärki käytti kuitenkin yhteensä kolmea .308 kaliiperisista puoliautomaattikivääriä. Kun rasteilla mitataan osumien lisäksi aikaa, pulttilukkoisella kiväärillä on vaikea pärjätä huipulla.

Näkisin perusedellytyksinä kilpailukykyiselle TA-kiväärille puoliautomaattisuuden, riittävän tarkkuuden ja ainakin 6X suurennuskertoimen omaavan kiikari-tähtäimen. Tämän ei kuitenkaan tarvitse olla huipputähtäin, koska kilpailut ammutaan päivänvalossa ja maalit ovat taustasta erottuvia. Tavallisen hyväkäytisen metsästyskiväärin tarkkuus riittää aivan mainiosti.

Hyvä, tunnokas laukaisu ja aseiden etujalat tai vaikkapa reppu-tuki varmistavat tarkan ja nopean ampumisen. Ja tärkeintä on harjoittelu.